

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

De Anul-Nou.

Vezându-ne ajunși cu noroc și noi cu „Revista Orăștiei” la sfârșitul unui an de muncă, un gând luminos se ridică stăruitor în mințile noastre, și o credință plină de tinerețe se înstăpânește tot mai mult pe sufletele noastre: este credința că bun, neprețuit de bun este acest popor român pe care ne răzimăm și în slujba căruia atât de cu dragă voce ne-am pus și noi puterile.

Ba suntem în drept să zicem chiar, că noi nici nu cunoaștem din destul câtă putere viețuește în acest popor și câte lucruri bune poți pune la cale cu densul. Ear' de aci înțelegi apoi șovăirea noastră adesea în fața câte unui pas mai greu, neîncrederea par'că în propriile puteri.

O pildă lămuritoare. Nainte cu 14 ani numai, noi cele trei milioane de Români din Ardeal și Ungaria, abia aveam 2—3 foi, cari apăreau de 2 ori de 3 ori la săptămână, fără să aibă îndrăsneala a apărea mai des, de teamă că nu vor avea cetitori. A venit un număr de tineri mai îndrăsneți și a zis: haid întemeem noi o foaie nouă, ce se apară în toate zilele! Una din cele trei de până aci a zis atunci: dacă voi încercați asta, nici eu n'o să mă las mai pe jos! Și ne-am trezit de-odată cu două foi apărând amândouă în fiecare zi! Și cetitorii și spriginitorii lor au răsărit ca din pământ, și sunt 12 ani acum că acele foi apar în fiecare zi, și se țin bine! În cei din urmă ani a apărut și a treia foaie de zi și se ține și ea, și are și ea cetitori!

S'au întemeiat apoi trei foi pentru popor și toate trei se susțin! De unde? De unde de-odată atâția cetitori și atâta sprigin? Din același popor despre care naite cu atâția ani se credea că abia e în stare să spriginească pe 2—3 foi ce apar când pot!

Încungiurați de aceste arătări frumoase, noi am zis aici: să întemeiem noi în acest mare și românesc comitat o foaie, care să aibă grigiă în deosebi de trebile noastre de acasă, din comitat. Celelalte o fac și ele, sunt și ele bune, dar' tot nu ajung și nu pot priveghia cu atâta luare aminte toate amănuntele și necazurile noastre, cum o putem face noi de aci.

Și am întemeiat „Revista Orăștiei”.

Și a trecut abia un an dela întemeierea ei, și poporul român din comitat ne-a dovedit în chip îmbucurător, că el știe prețui bunele noastre străduințe, și ne-a dat și ne dă un sprigin ce ne încântă, și ne face să privim cu încredere în viitorul nostru și al lui, și să fim mândri de acest popor. Celelalte foi nu scad nici ele în număr, dar' pe lângă ele eată trăește și a noastră, din același izvor: din marea putere de viață și gătire de jertfă pentru propriul bine, la poporul nostru!

Și dacă și în alte părți s'ar face același lucru, s'ar dovedi tot ce la noi s'a dovedit: în fiecare comitat s'ar putea susține încă câte o foaie, numai să știe să-și câștige iubirea poporului lucrând spre binele lui!

Noi la „Revista Orăștiei” greutăți vedem înaintea noastră mari și multe! Avem încă și între noi de îndreptat și

cultivat, ici colo de tăiat chiar, dar' mai ales muncă grea și mare ne așteaptă aici față cu potrivnicii și răuvoitorii neamului nostru! Ne aruncăm însă cu dragă inimă în ea, văzând că ne întrepunem nu pentru un neam slab și netrebnic, ci pentru unul ce tot mai multe și mai multe probe de vrednicie ne dă!

Anul viitor, pe pragul căruia stăm, este mai ales un an, care ne chiamă cu glas tare la grele opintiri și cheltueli de puteri! E anul mileniului unguresc, cu care vom avea încă mult și greu de furcă! Nu ne înspăimântăm însă de ispitele lui, ci încălzim de spriginul poporului nostru, ne vom face datoria ca fii buni ai acestui popor, chie-mându-l, firește, și pe el să pue umărul în tot locul unde lipsa o cere!

Și suntem încredințați că ni-o va da, și îmbărbătați de această credință făgăduitoare de isbândă, intrând cu „Revista Orăștiei” în anul mileniului unguresc, salutăm pe cetitorii și spriginitorii noștri cu frățescă și românească dragoste, dorindu-le tuturor:

An nou cu noroc!

Dimitrie Sturdza la Berlin. Telegramme sosite zilele acestea din Berlin vestesc, că întâiul ministru al României, dl Dimitrie Sturdza va sosi acolo pe 10 Ianuarie n.

Cea mai nouă lovitură. Guvernul unguresc a ținut să facă o »bucurie« bisericii române gr.-cat. Această biserică primea ca »ajutor împărătesc« 18.000 fl. la an dela stat, și acum guvernul a încetat darea pentru viitor a acestui ajutor numitei biserici. Același lucru care l'a făcut cu biserica gr.-or. nainte cu vre-o 10 ani. Intr'adevăr părintesc guvern. Apoi da, cum se mai dai și bisericilor românești, când e aci mileniul, unde îți trebuie bani cu lopata!

prea de timpuriu, a căzut în curte. Căzând, s'a spăriat, s'a lovit, și s'a furișat cum a putut într'un colț unde a început să țipe după ajutor. Muma îl găsi curând și dete fuga la el, pe urmă veni tatăl, și era mișcător să-și vezi și să-și auzi cum țipau de îngrijorați. Sburau, se duceau sus, se coborau, căutau să ia puilul cu ei, să-și arete cum se facă ca să se urce; dar' bietul pui dădea din aripi, sărea, nu se putea ridica și cădea ear' pe pietri. Părinții păreau din ce în ce mai nemângăiați. »Parcă e muma adevărată,« zicea fetița mea care se uita la ei. Și ce e drept în corpul micșor acoperit cu peni suferea o adevărată inimă de mamă, îndurând cea mai aprigă durere: neputința de a scăpa pe ființa iubită pentru care 'ți-ai da bucuross și viața.

Puiului începuse a-i fi foame. Imprejurul lui erau grăunțe, erau firimituri de pâne, dar' el nu știa să mănânce. Părinții înțelesesă de ce țipa și venisă de-i deteră de mâncare în cioc rînd pe rînd. Se apropia seara. Ce să facă? Puiul nu putea sbura. Dacă vine vre-o pisică, căci sînt destule pe coperișuri? Dar' frigul, întunecul?... Se înnoptază. Sus, în cuib, ceialalți pui cer de mâncare și chiamă pe muma să-și acopere cu aripile, trebuie să se ducă, și bietul părăsit se stărcește tremurînd între frunzele uscate, blăstămându-și neșocotința. E tocmai vremea când se aud

PACEA LUMII

Despre pacea lumii de mult acum cam din vara trecută încoace, nu se pot spune știri liniștitoare. Când dintr'o țară, când dintr'alta, lumea a fost mereu și din ce în ce mai des și din mai multe părți, isbită de vești zguduitoare pentru temelile păcii. Despre cum stă azi pacea lumii, dăm în cele următoare o scurtă privire, și vom ținea mereu pe cetitorii noștri în cunoștința lor.

Stările din Turcia.

Cuibul cel mai primejdios pentru pacea lumii și în deosebi a Europei, este Impărăția Turcească. Popoare multe, între cari unele mari, gem sub stăpânirea păgânilor Turci, cari se poartă foarte rău față de cei streini de legea lor. În anii din urmă nemulțumirea apăsaților a crescut atât de tare, că ei au început să pue mâna pe arme și să cerce a-și elupta libertate și dreptate! Armenii în deosebi, ca cel mai tare între popoarele apăstate, de astă-vară începând au prins a se rescula, și până azi liniște nu mai au. Turcii, mai tari, au îndreptat toată puterea contra lor, și sute de mii de Armeni au căzut jertfă cruzimii păgâne. Nu s'au stămpărat înse. Fac mereu pregătiri, și în primă-vară ne putem aștepta la isbucniri și mai puternice. De altfel Turciei i se cam fac socotelile. Puterile europene o vor sili sau să facă rânduială și pace în casă, sau o vor ataca ele împreună și vor scurta Turcilor tot mai mult domnia în Europa.

Revoluție în Cuba.

Insula Cuba de când stă în stăpânirea Spaniolilor, este și ea mereu cu casa aprinsă. Poporațiunea e necăjită că Spaniolii din așa depărtare, din Europa, se o stăpânească pe ea, la marginile Americii, și abia au nițică odichnă, și ear' se revoltă. Acum au isbucnit

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Promoroacă...

Vezi frumos ce-i pomișorul
Strălucind ca argintat,
Pe-a lui crengi cum peste noapte
Promoroaca a 'nghețat.

Par'că stele miriade
Ca schintei de mărunțele,
Ar fi nins, șuvoiu, din ceriuri,
Și s'ar fi 'ncărcat pe ele...

Să nu-l scuturi! Căci pe dată
Din ce-l vezi strălucitor,
Un schelet el rămânea-va
Gol, pustiu, intristător. —

Așa era și-al meu suflet
De iluzii încărcat, —
Astăzi însă e ca, tocmai,
Pomișorul scuturat...

Ioan Moța.

Într'o curtieică.

În dosul casei mele se află o curte strîmtă și întunecoasă, închisă între patru ziduri. Ai zice că e curte de închisoare de n'ar fi plină de ederă care respândește mișcare și viață. S'a înmulțit edera tare, și-a agățat de petri ramurile care se înveselesc primăvara cu frunze lucioase și verzi; încet-încet a umplut zidul, pe urmă și-a îndesit frunzele, s'a făcut stufoasă bine de au venit pasările și și-au făcut cuiburi între frunzele ei. Acum locuște în frunzișul ei o mulțime de paseri și dimineața auzi numai ciripiri vesele. În cuiburi puii, cum se deșteaptă, cer de mâncare; mumele și tații sboară de colo până colo, prind câte o muscă, caută insecte pe acoperiși ori cutează de se duc să ciugulească pe petrele din curte grăunțele pe care li le aruncă copiii mei. Dar' când se deschide vre-o fereastră ori vre-o ușe, ori dacă se aude vre-un șgomot, repede sboară toți cât mai sus în ederă încântați că au scăpat de marea primejdie necunoscută, căci viețile acestor biete ființe sînt pline de griji: trebuie să-și agonisească hrana de toate zilele, și pasările își câștigă și ele pânea cu greutate, uneori tot ca și oamenii.

Azi de dimineață un puiu mai zburdalnic care se vede că vruse să se-și încerce aripile

ciripiturile amestecate și grăbite dinaintea tăcerii nopții. »Pasările se roagă să își iau bună seara una dela alta« cum zic copiii mei. Zgomotul se micșorează, curând abia se mai aude câte un țipet singuratic ici și colea, apoi se face tăcere. Într'un cuib părinții nu dorm. Vail în câte case nu s'or fi aflat în noaptea aceea tot asemenea dureri: mume cari veghiau plângînd câte un leagăn gol, ori care va rămâne gol a doua zi!...

*

Cum se luminează de ziua, tatăl și muma își lasă puii admiți și se dau jos tremurând... și puiul deschizându-și ochii și scuturându-și aripile iese de sub frunzele sub care s'a adăpostit. Ce bucurie! e înghețat de frigul nopții îi e foame, suferă, dar' trăiește!

Muma îl încălzește cu aripile, tatăl dă fuga după hrană și curând puiul sătul și fără grije sare vesel, încercând să ciugulească câteva grăunțe care de cele mai de multe ori îi scapă din cioc. Trec ciaturile; de câte-ori au umblat de colo până colo prin curte și s'au urcat la cuib și s'au coborât ear'! Cu toate acestea neliniștea nu mai pare așa de mare: e vădit că pasările se obișnuiesc cu starea aceasta și încep să aibă încredere. Puiului nu i s'a întemplat nimic în noaptea trecută, pisica n'a venit, copiii n'au luat puiul și acum începe a mânca singur. Speranță este va să zică; și

31407

Biblioteca Județeană ASTRA

P31407

BIBLIOTECA CENTRALĂ
SIBIU

puternic. Cete mari și bine armate, cutreeră ostrovul pustiind și jefuind tot. Ei atacă trenurile, punând dinamită în calea lor și asvârlindu-le în vâzduh. Satele le sdrobesc din temelii. E temere că revolta de astă dată se sguđuie tare stăpânirea Spaniolilor în ostrov.

Revoluție în Formosa.

O telegramă sosită zilele acestea vestește, că și insula *Formosa* este în plină revoluție. O trupă de peste 10.000 de oameni a atacat orașul Thail, dar în aceeași zi au fost împrăștiți. Sunt însă temeri de nouă și puternice izbucniri de răsvărire.

Sbuciumări în Congo.

În Statul *Congo* din Africa, care e în stăpânirea Italianilor, de asemenea locuitorii baștinași s'au ridicat asupra trupelor de italieni aflătoare acolo. La început au și bătut pușina armată italiană și a trebuit trimitere de ajutor, ca să se ajungă la restabilirea rënduelii, după sângeroase ciocniri și pierderi din amândouă părțile. Liniștea totuși nu e deplină și pacea țerii e în toată ziua de nou tulburată.

Neînțelegeri între Anglia și America.

Între Anglia și Statele-Unite americane, încă a izbucnit în zilele acestea o aprinsă neînțelegere pentru Transwaal. Statele-Unite spriginite de Germania, vor se scurte puterea Angliei în Transwaal. Ministrul Leydes din statele-Unite a pus la îndemână bani ca să se aducă și așeze în Transwaal 5000 de soldați germani. Anglia, atinsă în mândria ei, fine capul sus și amenință, spunând că ea n'are să se teamă de nimenea. Se pot isca încă grele încurcături din aceasta, cari se se sfirșească cu un mare războiu.

Serbia se înarmează.

Serbia stă bănește rău. Cu toate acestea în planul de cheltuieli pentru armată pe anul 1896, a luat cu două milioane și jumătate mai mult decât în trecut, sumă ce-i trebuie pentru întărirea armatei, lucru ce dă de gândit, arătând că se ascund și aci planuri mari pentru viitor.

Tot semne ce foarte puțin chezeșuesc că pacea lumii va fi încă multă vreme durătoare.

Prigonirea învățătorilor noștri.

În timpul mai nou guvernul unguresc pare că și-a pus ca țintă de căpetenie a lucrării sale, prigonirea învățătorilor români cari »cutează« se-și arate naționalismul lor.

Și e viclean guvernul unguresc! El știe de ce o face și nădăduște mult dela aceasta!

El știe că poporul român, serac încă în inteligență mai ales pe sate, de preoți și de învățători este mai vârtos, condus și luminat și el de ei ascultă, și de aceea voiește să le pună acestora lacat pe gură, ca prin asta să împedecă mișcarea și trezirea poporului însuși.

Învățătorii noștri, spre cinstea lor fie zis, în cele mai multe locuri, și mai ales cei mai tineri, și-au făcut și își fac nu numai datorința de învățători, ci și pe cea de cetățeni și Români ce sunt.

Mulți au căzut însă și cad jertfă acestui nobil curagiu al lor.

În comitatul nostru încă au pățit-o mulți, căci avem doar un inspector de școale ca un balaur — unguresc! Așa a fost ridicat din post dl învățător *Nicolae Trimbișoniu* din Grădiște și aruncat în temniță, dl *Ilariu Tulburean* dela Dêncul-mare, dl *Anania Boldor* dela Sibot, pus sub judecată etc. — acum aflăm că dl *Simeon Socaciu* din Cioara, a fost și d-sa ridicat din post, pentru același păcat, de a se fi arătat prea bun — *Român!* D-sa în toamna anului 1893 a ținut poporului o vorbire, cum se-și apere școalele de unguirare, și le-a cetit și un articol din „*Foia Poporului*” scris în același înțeles, — ear' pentru aceasta, acum după doi ani, e gonit din școală!

Scopul acestei goane cine nu-l vede? Guvernul vrea să-i înfrice pe învățătorii români de a mai fi prea aprigi apărători ai naționalității lor, și îndemnători ai poporului pe același drum, — și de aci prigonirile acestea nemernice.

Facem luători aminte pe învățătorii noștri asupra acestui lucru, și nădăduim dela cumișia lor, că vor ști să-și facă totuși și pe viitor datorința de Români, dar' vor ști încungiuri și primejdia ce atârnă asupra capetelor lor, și care are să treacă și ea ca ori-ce furtună neună!

În contra Jidanilor.

Balomir, Dec. 1895.

D-le Redactor,

În comuna noastră Balomir locuește un jidan cu numele Klein David, după care de 12 ani de când l-a adus vântul, poporul nostru numai bine nu a putut să aibă.

Când a venit aici, îl putea sufla vântul de ușor ce era, și se mulțâmia și cu titula de »jupân«, astăzi a început a cere dela oameni să-i zică »Domn«, eară preste câțiva ani va cere și titula de »Maria-Sa!« Precum se îngrașe de bine de pe spatele noastre, așa se îngroașe și așteptările lui față de noi.

A apucat în mână în vr'o 6 ani după olaltă morile și crășma dela comună, care apoi l-au ajutat bine spre a se putea îngâmfa, ba și-a cumpărat și o casă în mijlocul comunei și o moșioară bună. Dar' acum ce să vezi? *Cel pe care nu l'ai lasat să moară de foame, astăzi nu te lasă să trăești!* Ingâmfat fiind, astăzi nu vrea să mai cunoască pe cei ce l-au spriginit și l-au pus în toate bunurile, ci acum își bate joc chiar și de oamenii inteligenți din comună.

În anul acesta s'au esarëndat atât morile cât și dreptul de c'ășmărit. Licitanți au fost 4 Români și jupânul Klein. Cei 4 Români s'au luptat ca să nu învingă jidanul, urcând arênda la un preț nemai pomenit până astăzi, ca *jidanul se cadă!* Vêzând că nu-și poate ajunge scopul, s'a socotit să strice în alt chip Românilor: a făcut o îmbieciune și mai mare la comună, ca să strice licitarea cea dintâi. Dar' spre onoarea reprezentanței noastre comunale și a licitanților Români, fie zis, *jidanul a căzut și a doua oară cu planul seu!* Așa a rămas arênda de mori pe numele subscrisului, deși nu cred să am ceva câștig, fiind arênda foarte mare. Dar' mă mulțâmesc că am smuls-o din mâna lipitoarei ovrești. Dreptul de crășmărit încă nu l-a luat jidanul mai mult, *nevoind reprezentanța a-l mai da în mâna lui*, fără luându-l comuna pe numele seu, și incredințând pe un creștin și anume tot pe subscrisul spre supraveghiere se controlez pe vênzătorii de spirtuoase, între cari și jidanul.

Înțelegând jupânul și despre asta, că adevăc are să-l controleze un Român, nu l'a venit la socoteală și înfuriindu-se tare, a mers la cancelaria comunală și a început a striga în gură mare, ca să nu cuteze cineva a să băga la el în pivniță să-l controleze beutura sau măsurile, că deloc îl împușcă! Subscrisul auzind cuvântul acesta, m'am hotărit a-l da pe

învețe să sboare, și părinții vor să vază ce progres le-a mai făcut puil de ieri încoace. Sânt mulțumiți căci îl vâd sburând cât ține curtea, dar' în sus nu îndrănește să se ridice. Ciasurile trec, curtea se întunecă și pasările risipite prin grădinile dinpregiur se adună pe acoperișuri înainte de a se duce la cuiburi. Tatăl și muma se mai coboară odată. În tot timpul zilei acesteia, încercările ce a făcut de multe ori, au isbutit; puil sboară aproape ca o pasere mare. Trebuie să încerce să se urce ear' în cuib; dar', când se pornească, se codește; poate că își aduce aminte de când a căzut, și când e vorba cine nu se codește, ori chiar nu tremură puțin când e să ia vre-o hotărire mare? Părinții îi dau zor, ei au mai multă încredere în puterile lui de cât el: »Aide, aide, fii bărbat, silește-te, și scapi. Te uită colo sus ce verde e edera, și adăpostul e liniștit și fără primejdie, cuibul e bun! Aidel! Mai sus e spațiul, nemărginirea albastră, moșiiile tale, căci pasărea e rege pretutindenii pe unde o pot duce aripile. Dacă ai ști ce copaci rëcoroși și stufoși, ce ape limpezi, ce flori frumose, ce poame bune sânt dincolo de acoperișurile astea urte! Aide, vino după noi și îi fi și tu părtași la bunurile acestea!« Puil își întinde aripile, își ia sborul fără frică căci își simte lângă el părinții, călăuzele de care n'ar fi trebuit să se despartă. Se ridică încet, ajunge până la stușiul de edera, să odihnește, pe urmă prinzând curaj sboară ear' ... ajunge la cuib... Și par'că ciripiturile de seară sânt mai vesle ca de obicei și că pasările se bucură toate împreună cu muma, căci »fiul pierdut a fost, și s'a aflat.« *D-na Colomb.*

mâna judecătoriei, doar' il va învăța și judecătorii mintel!

Balomir, 19 Decemvrie 1895.

Ion Adam,
arëndator și proprietar.

*

Am dat loc cu multă bucurie acestei scrisori, fiind și ea o dovadă mai mult, că, deși cam târziu, dar' în urmă au început Români noștri a vedea ce plăgă e pe capul satelor și țerii, acest fel de »geșeftari« perciunați, și în comitatul nostru în multe locuri, Români le-au smuls »jupânilor« din mână arênzile, cu care ei sugeau, ca lipitorile, puterea de vieață: averea poporului român!

Frații noștri Balomireni fie mândri de trântelile date jupânului Klein, și pildă de urmat pentru alte comune!

Viriliștii români

din congregația comitatului nostru.

Având la îndemână lista tuturor acelora cari în virtutea dării mari ce plătesc, au dreptul a intra în congregația comitatului nostru, al Hunedoarei, ca viriliști, însemnăm în cele următoare pe viriliștii români. Li însemnăm anume, ca să se știe cine are dreptul dar' și datorința a lua parte la adunările congregației și a apăra acolo interesele poporului român din comitat.

Eată viriliștii:

Dr. Ioan Mișu, avocat în Orăștie, (plătește dare directă 1449 fl. 43 cr.), Antoniu Muresan, întreprinzător în Hunedoara (plătește 734 fl. 67 cr.) Ioan Mihaiu, proprietar, Batiz, (517 fl. 49 cr.), Siniion Corvin, negustor, Orăștie (388 fl. 31 cr.), Teodor Doboi, arendator, Hațeg (351 fl. 79 cr.), Bucur Popovici negustor, Hațeg (335 fl. 75 cr.) Francisc Hossu Longin, avocat Deva (317 fl. 94 cr.), Ioan Botean preot, Bințiști (291 fl.). Ioan Dima negustor, Lupeni (283 fl. 27 cr.), Nicolau Petroviciu, proprietar, Hațeg (281 fl. 88 cr.) Aron Feher, proprietar, Brad (255 fl. 17 cr.), Stefan Șelariu, negustor, Hațeg (240 fl. 49 cr.) Dr. Ioan Russu, medic, Brad (232 fl.), Ioan Cutean, proprietar, Brad (230 fl. 57 cr.), Ioan Șerban proprietar, Deva (210 fl. 60 cr.), Petru Șerban proprietar, Sântohalm (210 fl. 60 cr.), George Moldovan, notar, Băița (199 fl. 19 cr.), George Bogdan, preot, Brad (198 fl. 20 cr.), Alesandru Schuster, negustor, Deva, (191 fl. 60 cr.), George Oprea, întreprinzător, Merișor, (185 fl. 35. cr.), Dr. Gavril Suci, avocat, Hațeg, (138 fl. 91 cr.), Nicodim Ardelean, proprietar, Deva, (183 fl. 10 cr.), Mihail Rimbas, sen. proprietar, Hațeg, (174 fl. 44 cr.), Nicolau Furdul, arëndator, Vinerea, (174 fl. 41 cr.), Alexandru Moldovan, proprietar, Deva, (170 fl. 64 cr.), Manase Todor, proprietar, Piski, (169 fl. 75 cr.), Ioan Baci, negustor Hațeg (165 fl.) Alesandru Dima, otelier, Hunedoara (153 fl. 26 cr.), Petru Popovici preot gr-or. Secemaș, (153 fl. 9 cr.), Avram Mihăilă, preot gr-or. Romoșel, (153 fl. 8 cr.), Lazar Perian, primar, Băița (152 fl. 36 cr.), George Nandra, primar, Clopotiva (151 fl. 24 cr.)

De toți, adevăc: 32 viriliști, din 258 câți are congregația.

*

După-ce alegerile dela Ilia, Dobra și Petroșeni se vor face de nou și se va stabili lista celor aleși și acolo, — vom publica apoi și lista întreagă a Românilor cari din voința poporului au fost însărcinați a merge ca membri în congregație pentru apărarea drepturilor lui.

Neînțelegeri la „Tribuna“

Apropiindu-se de anul al 13-lea al vieții sale, „*Tribuna*“ din Sibiu trebuia să o pătească cu acest număr fără noroc. O grea și păgubitoare neînțelegere a izbucnit între membrii redacției ei și o parte a comitetului vechiu național, și anume pentru proprietatea »Institutului tipografic« și a foilor. Dl *Tit L.*

pasările au înțeles că este, căci încep eară lecțiile de ieri. Tatăl și muma fără să li se urască, încet, cu răbdare, sboară în sus, se coboară ear', și par'că încurăgiază sforțările ce face puil spre a-i urma.

Nu isbutește dar' va isbuti odată, și speranța își ajută să aștepti și îți dă curagiu. Dacă ar fi rămas în cuib, multe zile de aci înainte și-ar fi deschis ciocul alene și poate că ar fi trecut săptămâni până să se încerce a sbura; dar' acum îl învață nevoia, și nevoia te învață repede. Așa e și în viață: cele dintâi lecții par grele, dar' cum uiți și greutate și tot, când vezi că mergel! Și ce bine e, și cum te simți de încântat când poți lucra și lupta, și când cucerești cu munca ta bunul cel mai de preț: stima de tine însuși! Păsărica prinde din ce în ce mai mult curagiu, ba se prea încrede în puterile ei, căci a vrut să se ridice prea sus și a căzut cu greutate. Părinții dau fuga; căderea a cam buimăcit'o, dar' își vine în fire, nu o doare nimic; altădată o să sboare mai bine. Fericit cel care află în chiar greșelile lui o lecție și se poate feri de rele în viitor.

Muma e mândră de el. Care muma nu să bucură când vede cea dintâi încercare de neatrănare a fiului său? Simte ea nițică întristare când se gândește că va pleca, că nu mai e copilașul pe care l-a legănat atât și atât pe genunchi și că de acum înainte va trăi o altă viață străină de a ei, dar' mândria de muma învinge: »Du-te, fiul meu, te chiamă viața, fă-te om! Nu poți sta într'una la adăpost în brațele care te-au purtat atâția ani. Te-ai născut pentru muncă, pentru luptă, pentru

datorie, — care e amară pentru spiritele celor răsvăriți, dar' dulce pentru inima care i-se devotează cu dragoste. Fii ca cești din urmă, fiul meu, ca să fii fericit. Cei dintâi ani ai tei, mi-au dat întâia fericire a mumelor, fericire plină de speranță și de iubire; acum îmi ești dator altă fericire: fericirea de a fi mândră de tine.« Căci copii sânt gloria mumelor, și când are omul inimă, cătați spre leagănul lui, și veți găsi totdeauna pe muma care i-a dat din inima ei și care l-a făcut ce e acum.

Să lasă seara. Puil dă fuga fără codire de să ascunde între frunze și părinții să urcă în cuib. Nu se mai aude nimic... dorm în pace. Primejdii sânt tot câte erau în noaptea trecută, dar' pasările au înțeles că în lume trebuie să știi să aștepti. Câte ființe care se cred cu judecată, nu știu acest adevăr mare! Se face ziua: sus între edera se deșteaptă toți. Puișorii nerăbdători țipă și se mișcă și își scot capetele afară din cuib. Tatăl și muma s'au cocoțat pe marginea acoperișului, dar' nu se coboară jos în curte, stau nemișcați și se uită. Jos pe petri puil ciugulește și isbutește să înghiță, căci eri seară i-am aruncat frimirturi de pâne și grăunțe alese, mai moi. E vesel; simte fără îndoială ce bună e pânea pe care o câștiga singur. Părinții se coboară și ei să-și încurăgieze copilul dar' nu stau mult cu el căci frații lui așteaptă sus, și deschid ciocurile mărginite cu galbin, și în ori-ce împregiurări cei puternici trebuie să ajute pe cei slabi și neputincioși. Pasările știu lucrul acesta pe care oamenii îl uită prea des.

După-ce nu dă de mâncare, se coboară ear' jos căci nu e numai mâncarea, trebuie să-1

Albini fusese împotocolat ca proprietar al institutului din însărcinarea comitetului național pe când nu era încă oprit de guvern. Cu vremea domniei din comitet au crezut de bine să treacă ear' institutul de pe dl T. L. Albini pe altcineva. Dl L. Albini însă pe cuvânt că nu toți câți i-au dat institutul cer se-l dea napoi, s'a împotrivit deocamdată predării. De aci încordări între d-sa, sprijinit de toată redacția „Tribunei” și între dl Dr. Rațiu, ca căpetenia comitetului ce-i dăduse institutul. Câțiva domni, prea puțini, din vechiul comitet, au hotărât luarea dar' cu puterea a institutului. Au improcesat pe dl Albini și l-au pus sub sechestru. Acum decurge precesul la tribunalele ungurești. Lumea a început să vorbească câte drepte câte închipte despre această încordare. »Tribuna« a tot tăcut, în nădejdea unei ajungeri la înțelegere. Într'aceea dl Dr. Rațiu a trimis „Tribunei” nește articli lămuritori, în care era lovit atât dl Albini cât și redactorii »Tribunei«. Dl Rusu Șirianu s'a împotrivit publicării unor articli contra lor în foaia la care și densi lucrează. Dl Dr. Rațiu a dat pentru aceasta afară din redacție pe dl Rusu și pe L. Albini dela institut, oprindu-le cu poliția de-a mai intra acolo, și a dus în redacție pe dl Dr. Ilie Dăian, ce fusese la „Dreptatea” din Timișoara, și s'a început apoi în »Tribuna« atacul contra propriilor redactori ce au susținut-o până ieri.

Intrarea d-lui Dăian în redacția „Tribunei” înse, a schimbat cu totul și fața ziarului. »Tribuna« nu mai e deloc cea veche, și despre acest lucru vom mai vorbi și noi; așteptăm deocamdată să vedem ce va hotărî sfatul fruntașilor noștri adunați zilele astea la Sibiu pentru întemplantările dela »Tribuna«.

Ci fiindcă lumea vorbește multe despre *șinuta politică* înșasi a părților certate, și dl Dr. Rațiu se apără prin »Tribuna« cea nouă, ear' cei dați afară nu mai au puțința asta, dăm noi loc următoarei scrisori ce-o primim dela foștii redactori ai »Tribunei« și proprietarul ei. Eată-o:

Onorată Redacțiune!

Vă rugăm să publicați în ziarul d-voastră următoarea declarațiune:

Sechestrul pus de dl Dr. I. Rațiu asupra »Institutului tipografic« este un fapt, asupra căruia noi, cei dintâi loviți prin el, încă nu ne-am zis cuvântul.

Aceasta nici nu o vom face, decât *dacă și numai* într-un-cât va fi nevoie să o facem pentru lămurirea partidului național, care cu drept cuvânt poate cere *se afle cine a purces în acest cas mai conform intereselor lui politice alterate în chip desastros de sechestrarea »Institutului«*.

Până la acel moment rămânem neturburați de campania, care cu o deosebită lipsă de tact s'a pornit contra noastră chiar și în „Tribuna”, în ziarul, pe care noi cu abnegație și sinceritate l-am servit de mulți ani încoace.

Până atunci rugăm pe membri paridului național să-și țină în suspens *judicata finală* pentru a cărei formare ei trebuie să dispună de un material complet.

Rusu Șirianu. G. Bogdan-Duica.
T. Liviu Albini.

Invitare de abonament.

Cu numărul de față „Revista Orăștiei” *intră în anul al doilea al ființei sale.*

Abia un an de zile s'au încheie dela întemeierea ei, și „Revista Orăștiei” după întâia îmbunătățire mai mare, depunerea cauziei, aduce deja cetitorilor sei a doua îmbunătățire fără îndoială foarte însemnată, și anume:

Cu numărul acesta începând, „Revista Orăștiei” apare în format

mărit, cu 4 coloane, și cu prețul scăzut în următorul chip:

Pe un an, în loc de 4 3 fl. —
Pe jumătate de an 1 fl. 50
Pe 4 luni 1 fl. —
Pentru România și străinătate 4 fl. (8 fr.)

Onorații noștri abonemenți vechi, sunt rugați să binevoiască a grăbi cu renouirea abonamentului, ca să nu fim siliți a înceta cu trimiterea foii la adresa domniei lor.

Domnii ce se vor abona de nou se ne scrie adresa domniei-lor curat, însemnând unde le e locuința și posta din urmă.

Abonamentele se plătesc înainte. Numeri de probă trimitem la cerere, ori-cui și ori-când.

Administrația foii
„Revista Orăștiei”.

CORESPONDEȚĂ

Un răspuns.

Băia, Dec. 1895.

Onorată Redacțiune,

Văzând că în trei numeri ai stimatei D-voastre foi „Revista Orăștiei” imi aduc unii sau alții numele meu înainte cu multe învinuiri de tot nedrepte, pentru restabilirea adevărului, sum silit a vă împărtași adevărata stare a lucrului, căci cele întortocate până aci au fost numai niște povești din auzite.

Eu sum primar de vre-o 12 ani; episcop tot de atunci. Trecutul meu tot-deauna a fost nepătat până acum. Invinuirea dintâi că eu am ațitai poporul, o dechiar de o scoritură fără nici un temei, isvorită din ură personală. Eată cum este lucrul:

În anul trecut noi locuitorii din Băia am zidit școala și pot zice că afară de dl preot și de oamenii de rând și de clasa de mijloc, *nime nu s'a interesat de aceea.* Atunci când decurgea zidirea m'am înțeles cu preotul să se escrie concurs. D-Sa a adus știre dela dl protopop că nu se poate. Așa s'a denumit un tinăr care pe lângă toată bunăvoința sa, bolnav fiind, nu a putut ținea școala mai întreg anul. În vara asta văzând noi toți poporeni, că învățământul merge rău, eu cu deosebire m'am înțeles cu dl preot ca să se escrie concurs, pentru învățător. Dl preot a scris concursul și l'am scris și eu ca episcop, și l'am trimis la dl protopop spre publicare dimpreună cu taxa de 6 fl. A eșit concurs mai târziu, dară nu acela, fără un estras foarte simplu, cu alte comune înșirate una după alta.

În concursul dat de noi a fost pus ca punct de frunte, ca învățătorul să fie și cântăreț. Dl protopop prin Septemvrie 1895 trimite documentele concurenților la oficiul parochial se țină alegerea. Comitetul întreg aleg pe dl P. Igna din Deva.

La asta dl preot subșterne protocol la oficiul protopopes, dară cu o referadă altcum lucrată, la ce ne trezim că peste câteva zile ne vine nu alesul nostru ci un învățător strein de noi, Il. Tulburean, fără a ne mai încunoștiința că alesul nostru Igna a primit alegerea ori ba?

Văzând poporul că nu vine învățătorul Igna pe care l'a ales, a zis că nu vrea se ia la cunoștiința trimiterea cu forța a d-lui învățător Tulbureanu, fiind-că nu era nici cântăreț, ci și-a aflat plăcerea într'un pedagog absolut. *La toate aceste însă eu nu am fost cauza!*

La cuvântul că vre-o 3 oameni au fost pedeca de nu s'a împlinit scopul celor sus numiți, răspund că întreaga comună cu membrii cu toți, au luat parte la protestare. Că au cerșit bani din casă în casă oamenii pe care chiar și dl protopop și comitetul i-a îndrumat se meargă la Consistor ca odată să sfinșească pricina, răspund: că acești oameni din al lor au cheltuit, că au mii, și acela care i'a titulat de cerșitori — poate el să fie acela. La cuvântul de ațitai spus contra mea încă răspund: nu am avut gând să vatăm pe cineva atunci când mi-am dat silița ca să putem prin școala și biserica noastră să înaintăm.

Lazar Perian,
primar.

NOUȚĂȚI

Pactul renoit. În urma pertractărilor dintre imputerniciții celor trei naționalități din Orăștie, a reușit încheierea unui nou pact pe 6 ani între Români, Sași și Unguri, privitor la treburile comunale ale orașului.

Alegerea oficialilor opidani, pentru orașul nostru, se ține azi, Sâmbătă în 11 Ian. n. Ea se va fa pe temeiul pactului renoit între cele trei naționalități de aici.

Întrunirile sociale arangiate de d-nele Victoria Dr. Erdélyi vicepresidenta »Reuniunii femeilor române« din comitatul nostru, și Maria Barău membră în comitet, — în folosul acelei »Reuniuni, s'au încheat deocamdată, cu petrecerea de a doua zi de Crăciun, petrecere ce a reușit și ca bine și a fost foarte însuflețită. Pe lângă cei din loc a fost cercetată în număr frumos și de inteligenți, domni și dame, din jur. S'au ținut cu aceasta de toate cinci întruniri, cari au adus »Reuniunii femeilor« un venit curat de peste 100 fl cu toate că prețurile de intrare au fost atât de neînsemnate.

Dr. V. Lucaciu reîntors între noi. Dl Dr. Lucaciu după călătoria sa la Roma și București, despre care am scris în numărul nostru trecut, s'a reîntors în patrie. A sosit Mercuri seara la 10 oare în Sibiu, fără a fi vestit pe cineva despre sosire, ca se nu i se facă nici o primire. Dela Sibiu se va duce de-adreptul la Șișești, parochia sa, spre a-și ocupa postul de preot, pe care l'a redobândit acum earăși.

Adunare învățătorească. Mercuri, a treia zi de crăciun, s'a ținut aici în Orăștie adunarea subreuniunii învățătorești gr.-or. din protopopiatul Orăștiei. Au luat parte cam jumătate din numărul întreg al învățătorilor. Din lipsa de spațiu, darea de seamă despre mersul adunării, va urma în numărul viitor al „Revistei Orăștiei”.

Încordări confesionale. Din Renghet ni se împărtașește, că acolo s'a început o lucrare foarte primejdioasă pentru pacea dintre frați, de cătră dl Avram Bucur, om cu școală de sat și cu purtare slabă, care slugind ca învățător gr.-or. a căpătat acum poftă a să face »preot« gr.-cat. pentru cele 4 familii gr.-cat. din 250 câte numără comuna, și a început a îndemna pe oameni la trecere, că el le slujeste mai efin ca preot, etc. L'au ascultat încă vre-o 4 familii și ațitarea și vênatoarea de suflete urmează, ear' cu ea și neînțelegerea și ura între oameni. Rău e că se face acest lucru și oameni slabi sunt cei cari numai pentru aceea că cineva le făgăduiește că o să le facă slujba popească mai lesne cu câțiva cruceri, își părăsesc legea ce o aveau. »Cel-ce dintr'o lege într'alta sare, nici un D-zeu nu are« — zice o înțeleaptă vorbă bătrânească. Le aducem fraților noștri din Renghet aminte de această vorbă!

„Tribuna” respinsă. Avem știre sigură, că în urma celor întemplate la „Tribuna” mai mulți abonemenți vechi ai acestei foi, au trimis-o înapoi ca un semn al nemulțumirii lor, și nevoind a mai ceti articlii ca cel de Crăciun și foite ca cea de Crăciun a »Tribunei« din estan.

Dar pentru biserică. Primim următoarele; »Mult onoratul domn Dr. Ioan Mihu, călăuzit de bun și creștinesc îndemn, a dăruit pe seama sfinteii noastre biserici 2 grinzi de brad pentru facerea unei scări la podișorul (corul) din sfânta noastră biserică, — pentru ceea ce i să aduce numitului domn și pe aceasta cale călduroasă mulțumită. Bințiți, la 26 Dec. v. 1895. În numele comitetului parochial: Dumitru Vlăicu“.

Serată teatrală în Hațeg. »Reuniunea română de cântări“ din Hațeg are onoare a înștiința on. public, că în 12 Ianuarie n. 1896, preseara Anului-Nou românesc, arangează o serată-teatrală. Onoratul public este rugat a se privi invitat fără altă invitare deosebită. Venitul curat e pentru scop de binefacere. Comitetul arangiator.

Adevăruri ungurești. Când zicem așa, înțelegem fiecare cetitor al nostru ce va să zică asta. „Kolozsvár” din Cluj, publică în numărul seu de Mercuri o scrisoare din Deva, în care între alte multe învinuiri la adresa Românilor din comitatul nostru și a „Revistei Orăștiei”, zice și aceea, că domnii dela cărmă comitatului aveau de gând să pună în candidație pe toți românii ce vor concura la slujbele ce s'au întregit în adunarea dela 28 Dec. Acesta e un adevăr — unguresc. Noi știm sigur, că un singur concurent nou a fost și anume un ungur și și acela a fost silit de satrapii dela comitat, care se țin morțiș de slujbele ce le au, să și

retragă concursul că nu va fi ales! Ei, boerilor, dacă cu un »frate« de al d-voastre ați făcut așa, ce făceați cu concurenți români? — Că „Revista Orăștiei” n'a învrednicit aceea »restaurare« nici macar să se ocupe de ea, — e tot atât un unguresc adevăr. Dar' articolul din Nr. 51: »Părghia luptei noastre«, despre ce adunare și restaurare a vorbit?

Concert român în Deva. Corul bisericii greco-orientale din Deva invită la concertul ce-l arangiază Duminecă, la 12 Ianuarie 1896. Începutul jumătate la 8 oare seara. Venitul curat e pentru renovarea unui clopot al bisericii gr.-or. din loc. Prețul de intrare: de persoană locul I. 1 fl., locul II. 60 cr., parter 40 cr., galerie 30 cr. După concert urmează joc.

Moarte. Din Șibișelul-vechiu ni-să împărtașește, că de curând a încetat din vieajă țeranul Ioan Santion un fruntaș cinstit și iubit în comună. Fie-i țerina ușoară.

„Sebeșana” institut de credit și de economii în Sas-Sebeș. Direcțiunea acestui institut a convocat a VIII-a adunare generală ordinară pe ziua de 16 Februarie a. c. nou. Activele anului 1895 s'au urc la suma de 215.173 fl 62 cr. deci o creștere față cu anul 1894, ear' Profitul curat al anului 1895 s'au urc la 7.544 fl. 56 cr. de asemenea mai mare ca în anul de mai înainte.

Păstrarea sănătății.

Cum se ne grijim ochii? Dimineața când ne deșteptăm din somn, se ne ferim a ne freca la ochi, căci aceasta duce la pierderea genelor, care sunt foarte de lipsă pentru ochi, apărându-i de praf, umbrindu-i de lumină prea mare etc.

Să nu ne facem obiceiul a ceti în pat ori peste tot în stare culcată, și mai ales să nu cetim mergând în trăsură ori în tren!

Să nu ne silim a privi la soare, căci e foarte primejdios pentru vedere. Asemenea să nu stăm privind la fulgerile dese noaptea, căci acea trecere repede dela lumină mare la întunec mare, e sguuitoare pentru ochi. Asemenea e zăpada strălucind la soare, zidurile albe, oglinzile apelor când resfrâng lumină mare, și altele.

Dar' nici la lumină slabă, cum e lumina de opaite, de lumini de ceară ori s'eu, la razele lunii ori a stelelor, se nu cetim!

Toate strică tare vederii și ni-o slăbesc înainte de vreme.

FEL DE FEL

Omor mișelesc. În comuna Castili de lângă Lipova s'a întemplat de curând un omor foarte mișelesc. Un bărbat ce își ura tare femeea, a pus-o într'o zi se-i tragă cismele din picioare, și în vreme ce ea sta aplecată ca se-i scoată cioboatele, el a tras un cutit lat și l'a împlântat în spatele nenorocitei, care în câteva minute a murit. El s'a dus și s'a spălat liniștit pe mâni de sânge. A doua zi s'a descoperit omorul și făptuitorul a fost închis.

Între două „pretine.” Una: Uite, soro, tinerul cela de colo, e mirele meu. Cum țise pare? — Cealaltă: Te iubește? — Cea dintâi: O, nespus de tare! — Întrebata: Atunci e un — mare natărăul.

POSTA REDACȚIEI.

Tuturor cetitorilor noștri:

An nou fericit!

Dl A. Dr. în Cristior. Am indus cei 1 fl. 50 cr. ca abonament pe o jumătate an din 1896, dar' în registrul anului trecut te aflăm cu o restanță de 2 fl. Fii bun lămurește-ne l'ai trimis cumva, și dacă da, când?

Daelius. Prea târziu. Îți scriu. Mai multor corespondenți. Indată ce avem nițel răgaz, le facem loc la toate. E îmbulzeală.

D-lui T. A. B. în Bl. Gratularea de anul nou nu am putut-o folosi. E încercare încă neisbutită

Pentru redacție responsabil: Ioan M. Corvin.

Se află de vânzare

Prăștilă și Șindilă

în cantități mari,

în mărime și grosime de tot felul, cu prețuri foarte moderate. (263) 1—3 Unde? — Spune Administrația acestui ziar.

LOTERIE.

Tragerea din 4 Ianuarie st. n.
 Budapesta: **33 85 28 64 29**

Tragerea din 28 Decembrie st. n.
 Timișoara: **34 11 13 10 64**

Tragerea din 24 Decembrie st. n.
 Sibiu: **14 16 86 64 54**

CALINDARUL SEPTĂMĂNEI
 dela 31 Dec. până la 6 Ian. st. v.

Zilele	Calendarul vechiu	Calendarul nou
Dum. după Nasc. l. Crist. gl. 7., sft. 10.		
Dum.	31 Cuv. Melania	12 Ernest
Luni	1 † Tăier. împ. și S. V.	13 Ilarie
Marti	2 Păr. Silvestru	14 Felix
Merc.	3 Pror. Malachia	15 Mauru
Joi	4 Sob. SS. 70 de Ap.	16 Marcel
Vineri	5 S. Teopemt și Teona	17 Ant. pust.
Sâmb.	6 † Botezul Dom.	18 Prisca

Prețurile cerealelor și mărfurilor din piața Orăștie

La 28 Decembrie 1895 st. v.

Măsura sau greutatea	Calitatea	Val. austr.	
		fl.	cr.
100 Kl.	Grâu cel mai frumos	7	20
»	» mestecat	6	10
»	Secară frumoasă	6	—
»	Orz frumos	6	20
»	Ovăz frumos	6	—
»	Cucuruz	5	—
»	Mălaiu	—	—
»	Mazere	8	20
»	Linte	—	—
»	Fasole	8	—
»	Cartofi	3	30
»	Măzêriche	—	—
1 Kilo	Carne de vită	—	32
»	Carne de porc	—	48
»	Carne de berbec	—	28
100Kilo	Sêu de vită proaspêt	28	—
»	Sêu de vită topit	38	—

674 număr bogh./1895.

Arveresi hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhirrê teszi, hogy a szegedi kir. törvényszék 1895. évi 15774 számú végzése következtében Dr. Pártos Simon ügyvéd által képviselt Pártos Lajos javára Petrovits Ferencz ellen 150 frt s jár. erejéig szeptember hó 25-én fogatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 335 frtra becsült szobabeli butorok és tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a K.-bányai kir. jbiróság 4314/1895 sz. végzése folytán 150 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi május hó 10 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 37 frt 20 krban biroilag már megállapított költségek erejéig Kristyoron a végrehajtást szenvedő házánálleendő eszközésére 1896. évi január hó 15. napjának délelött 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igêrőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Korösbányan 1895. évi deczember hó 28-án.
 (259) 1—1 Csucs Gyula
 kir. bírósági vgható.

PRIMA FLORĂRIE ÎN ORĂȘTIE!

Am onoare a aduce la cunoștința stimaților amatori de flori, că subscrisul în decursul întregului carneval, sânt în poziție să servesc cu **rose, camelii, narcise**, și alte flori, proaspete.

Fac totodată cunoscut și aceea, că primesc și efectuesc îndată comande de **buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, oununi pentru morminte** etc, cu cele mai moderate prețuri

Cu stimă

H. M. Hedwig

Piața-mare Nr. 1 în casele dlui F. Schäser.

(260) 1—2

BUCHETE DE NUNTĂ

Sacii se primesc înderăpt numai în stare bună!

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui

Rudolf Kaess.

(261)

13—48

Recomandă onoratului public și cu deosebire **comercianților din provincie** spre vânzare:

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna **proaspetă, excelentă și efină** în saci și produsă exclusiv din grâu de Tisa cu prețurile mai jos indicate.

Numêrul:	Gris	0	1	2	3	4	5	6	7
1 sac à 75 Kl.	930	930	870	818	788	765	735	675	6—

Sacii cei mari se rescumpără cu 20 cr.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Nr. 5/1896.

(262)

CONVOCARE.

Domnii acționari ai societății, se invită, în virtutea §-lui 18 al statutelor, la a

X-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Orăștie la 20 Februarie 1896 st. n. la 2 oare după amiazi în sala cea mare din casa proprie (Piața-mare Nr. 2), cu următorul

PROGRAM:

1. Raportul anual a Direcțiunii. 2. Raportul comitetului de supraveghiare. 3. Decisiune asupra compturilor anuale. 4. Împărțirea profitului curat. 5. Fixarea prețului biletelor de prezență pentru anul viitor. 6. Alegerea alor 2 membri în Direcțiune	7. Alegerea comitetului de supraveghiare pe un nou period de 3 ani 8. Eventuale propuneri făcute în temeiul § 28 din statute. 9. Exmiterea alor 2 acționari, pentru verificarea procesului verbal, încheiat în adunarea generală.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunare, sânt pofiți a-și depune acțiile și documentele de plenipotență la cassa institutului cel mult până la 19 Februarie a. c. st. n. 12 oare antemeridiane.

Din ședința plenară a direcțiunii institutului, ținută la 11 Ianuarie 1896 st. n.

Iosif de Orbonaș m. p.,
 președinte.

Dr. Ioan Miha m. p.,
 director-executiv.